

Сергєєв Ігор Сергійович

Лекційні матеріали та завдання для самостійного вивчення і підготовки рефератів з дисципліни « Історія держави і права зарубіжних країн» (на період карантину)

ТЕМА
ДЕРЖАВА ТА ПРАВО НІМЕЧЧИНИ (XIX-XX ст.).

ПЛАН

Вступ

1. Німеччина після Віденського конгресу.
2. Революція 1848р. і її вплив на розвиток німецьких держав.
3. Утворення Німецької імперії. Конституція 1871 року.
4. Характерні риси права Німеччини.
5. Листопадова революція 1918 року. Зміни в державному ладі, політичному устрої та партійній системі Німеччини.
6. Встановлення фашистської диктатури. Зміни в державному ладі та праві.

Висновки

Література

1. Глиняний В.П. Історія держави і права зарубіжних країн: Навч. посіб./6-те вид.- К.: Істина, 2011.- 768 с.
2. Джужа О.М. та ін. Історія держави і права зарубіжних країн. Навчальний посібник, К., Атіка, 2006.
3. Захарченко П.П. Історія держави і права зарубіжних країн. Навчальний посібник, К., 2010.
4. Ерусалимский А.С. Бисмарк. Дипломатия и милитаризм. - М., 1968.
5. Конституции буржуазных государств. - М., 1981.
6. Конституції нових держав Європи та Азії. Київ, 1996.
7. Крестовская Н.Н. История государства и прва зарубежных стран. Практикум. Харьков, 2002.
8. Ливанцев К.Е. История буржуазного государства и права. - М., 1986.
9. Луняк М.О. Історія держави та права зарубіжних країн: Лекційний курс та навч. - метод. матеріали. - Ніжин: Редакційно-видавничий відділ НДПУ ім. М.Гоголя, 2003.
10. Макарчук В.С. Державний лад країн світу. К.1999.
11. Макарчук В.С. Загальна історія держави і права зарубіжних країн: Навч. посібник. -3. вид., допов. - К. : Атіка, 2001.
12. Мудрак І. Д. Історія держави і права зарубіжних країн: Курс лекцій. – Ірпінь, 2001.

13. Музыченко П.П. Витман К.Н. История государства и права зарубеж. стран. История государства и права России. Уч. пособие Ч. II. Харьков 2001. - 624 с.
14. Нарочницкая М.И. Россия и войны Пруссии в 60-х годах XIX в. за объединение Германии “сверху”. - М., 1960.
15. Рибачук Історія держави і права зарубіжних країн. Навчальний посібник, К. “Істина”, 2005.

Вступ

Німеччина пізніше за інші європейські країни стала на шлях капіталістичного розвитку. Аграрні реформи 1807, 1816 і 1821 років в Пруссії та інших німецьких державах мали обмежений характер. Торгівля була слабо розвинутою. Нечисленні міста по суті були лише резиденціями государів.

Розширення капіталістичного виробництва стримувалось кріпацтвом, політичною роздробленістю та засиллям консервативних елементів у державному апараті.

На початку XIX ст. Німеччина, як і раніше, складалась із багатьох держав з власними митними системами, органами управління, законодавствами, системами мір і ваги. Уряди цих держав мало цікавили проблеми загальнонімецької єдності, в галузі внутрішньої і зовнішньої політики вони керувались лише власними інтересами. До наполеонівських війн абсолютна монархія в цих державах була переважною формою правління.

Наполеон, розбивши австрійські війська, поклав кінець існуванню Священної Римської імперії. В серпні 1806 року Франц II відмовився від титула її імператора. Міжнародний авторитет Габсбургів було підірвано. Політична самостійність багатьох феодальних держав була ліквідована, вони перетворились на васалів наполеонівської Франції.

Поразка французької армії в Росії допомогла німецьким державам здобути незалежність. Певний внесок в перемогу над Наполеоном, крім Росії внесли Австрія і Прусія.